

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/298/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913213898
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7913213898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcov: 1. L. Q. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v M., T. XX/XX, 2. Z. Q. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v M., T. XX/XX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Martinom Kostrejom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Cyrila a Metoda 3 proti žalovanej: W. J., nar. XX.X.XXXX, bytom vo O., M. XXX/XX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Ľubomír Cibere & JUDr. Stanislav Bovan, so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika 1161/184, IČO: 35543540, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 2C/185/2013-129 zo dňa 25. februára 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 13. júla 2018 č.k. 2C/185/2013-163

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.

II. P r i z n á v a žalobcom proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví v spojení s opravným uznesením rozhodol v tomto znení:

I. Súd u r č u j e , že právny úkon - darovacia zmluva zo dňa 12.4.2013, uzavretá medzi S.K.É. M., nar. XX.X.XXXX, ako darcom a odporkyňou W. J., nar. XX.X.XXXX, ako obdarovanou, ktorej predmetom sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. O., a to pozemok na parcele reg. C parcelné č. XX vo výmere 436 m² zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcela reg. C parcelné č. XX vo výmere 353 m² záhrady, stavba rodinný dom súpisné č. XXX postavený na pozemku parc. č. XX, ktorý vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Trebišov, Katastrálny úrad Košice pod č. vkladu V 674/2013 zo dňa 10.5.2013 je voči navrhovateľom v 1. a 2. rade právne neúčinný.

II. Odporkyňa je p o v i n n á uhradiť súdny poplatok v sume 99,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Odporkyňa je p o v i n n á uhradiť náhradu trov právneho zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade vo výške, ako bude vyčíslená do 3 dní, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to priamo na účet právneho zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd opravuje výrok III. rozsudku č.k. 2C/185/2013-129 zo dňa 25.02.2016, ktorý má správne znieť: Odporkyňa je p o v i n n á uhradiť náhradu trov právneho zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade vo výške 537,02 Eur, a to priamo na účet právneho zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 4.7.2013, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že právny úkon zo dňa 12.4.2013, na základe ktorého žalovaná nadobudla nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX, kat. úz. O. je voči žalobcom v 1. a 2. rade neúčinný.

3. Žalobcovia podanú žalobu odôvodňovali s apelom aj na vyhovie ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v znení vydaného uznesenia pod č.k. 2C/126/2013-46 zo dňa 2.8.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.8.2013.

4. Žalobkyňa žalobu odôvodňovala tým, že na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 13C/147/2011 uplatnili proti matke žalovanej nárok na zaplatenie sumy 4.000,00 eur s príslušenstvom, keďže previedla nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX, kat. úz. O., ktorých bola vlastníkom darovacou zmluvou zo dňa 12.4.2013 na svoju dcéru - žalovanú, čo je odporovateľným právnym úkonom v zmysle ust. § 42a nasl. Občianskeho zákona, keďže ako dlžníčka sa zbavila svojho nehnuteľného majetku v čase, keď vedela, že má povinnosť zaplatiť pohľadávku žalobcov v 1. a 2. rade.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v zmysle ust. § 120 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 1.7.2016 (ďalej len „O.s.p.“), súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 42a ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 42b ods. 1 a 4 OZ, § 116 a § 117 OZ.

6. Dospel k záveru o danosti aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie strán sporu, s ex offo skúmaním otázky 3-ročnej prepadnej prekluzívnej lehoty v zmysle § 42a ods. 2 OZ s konštatovaním, že 3-ročná prepadná prekluzívna lehota bola žalobcami zachovaná, nakoľko darovacia zmluva ako napádaný právny úkon bol uzatvorený dňa 12.4.2013 s povolením vkladu dňa 10.5.2013 a podaním žaloby na súd prvej inštancie dňa 14.7.2013, čo je učené v zákonom stanovenej prekluzívnej 3-ročnej lehote.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že aktívne legitimovaným na podanie žaloby sú žalobcovia v 1. a 2. rade, ktorí mali v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, pričom z hľadiska ust. § 42a OZ nie je rozhodujúce, či ide o pohľadávku splatnú, či nesplatnú, prípadne budúcu, keďže je významné, že vznikol záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vznikla pohľadávka alebo z ktorého má pohľadávka vzniknúť. Uviedol, že zo spisu vyplýva, že bol podaný návrh na začatie exekúcie oprávneného, t.j. žalobcu v 1. rade proti povinnej - matke žalovanej. Čo sa týka ďalšieho predpokladu odporovacej žaloby a to zmenšenia majetku dlžníka, čím ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia odporujú právny úkon - darovaciu zmluvu, na základe ktorého žalovaná nadobudla majetok bezodplatne, teda jednoznačne došlo k zmenšeniu majetkovej sféry matky žalovanej, teda dlžníčky v predchádzajúcom konaní, keďže zo správy o stave exekučného konania vyplýva, že matka žalovanej nie je vlastníčkou takého majetku, ktorý by bolo možné exekvovať v prospech žalobcov v 1. a 2. rade, t.j. nedisponuje takým majetkom, ktorým by prípadne bola uspokojená celá pohľadávka žalobcov, z čoho tak jednoznačne vyplýva, že pohľadávku je možné uspokojiť len z nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporného právneho úkonu. Taktiež z písomných námietok proti exekúcii zo strany matky žalovanej S. M. vyplýva, že v súčasnej dobe sa ocitla v prechodnej takej situácii, že neodkladná exekúcia by mala pre ňu a pre príslušníkov jej rodiny obzvlášť nepriaznivé následky a momentálne je jej jediným príjmom iba dôchodok vo výške 108,00 eur, čím sú naplnené všetky predpoklady úspešnej odporovateľnosti napádaného právneho úkonu. Preto súd prvej inštancie žalobe v plnom rozsahu vyhovel a o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) so zreteľom na konkrétne vyčíslenie a špecifikáciu priznaného nároku na náhradu trov konania spočívajúceho v náhrade trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s odkazom na § 149 ods. 1 OSP.

8. Proti rozsudku v zákonnej lehote (včas) podala odvolanie žalovaná. Navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil s tým, že poukazovala na vec sp.zn. 13C/147/2011 zo dňa 9.3.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/192/2012 zo dňa 5.2.2013, keďže týmto prevodom nehnuteľnosti chcela svoj záväzok splniť voči žalobcom a riešiť tak danú situáciu, keďže na dražbe by sa predala nehnuteľnosť za nízku cenu. Preto bolo pre ňu prekvapením, keď žalobcovia odmietli riešenie celej záležitosti spôsobom, že nájde kupca, ktorý by bol ochotný vyplatiť dohodnutú kúpnu cenu priamo na účet žalobcov. Taktiež poukazovala na rozpor výpočtu trov právneho zastúpenia vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku v kontexte jeho odôvodnenia.

9. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukazovali na správne zistený skutkový stav, jeho vyhodnotenie, ako aj právne posúdenie veci s tým, že z vyjadrenia žalovanej vyplýva úmysel jej matky

ukrátiť uspokojenie ich dlhu voči nej, čím je účelom podaného odvolania oddialiť právoplatné rozhodnutie vo veci. Navrhovali potvrdiť napadnutý rozsudok s tým, že si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

10. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcov nevyjadрила.

11. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/200/2016-157 zo dňa 10. mája 2017 vrátil vec súdu prvej inštancie na vydanie opravného uznesenia, pričom súd prvej inštancie opravným uznesením č.k. 2C/185/2013-163 zo dňa 13. júla 2018 opravil III. výrok napadnutého rozsudku, ktorý správne znie: Odporkyňa je povinná uhradiť náhradu trov právneho zástupcu žalobcov v 1. a 2. rade vo výške 537,02 eur a to priamo na účet právneho zástupcu žalobcov v 1. a 2. rade, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovanej ako odvolanie podané oprávnenou osobou, včas a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska obsahu uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 1 písm. d/ a f/ OSP (ktorým od 1.7.2016 zodpovedá ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.7.2019 o 9,05 hod., č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 3.7.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

14. Žalovaná podala proti rozsudku súdu prvej inštancie vydanému ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie, rovnako ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a preto odvolací súd vo veci aplikoval ustanovenia v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP.

15. Podľa ust. § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 1.7.2016). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, ostávajú zachované.

16. V posudzovanej veci bolo konanie začaté a odvolanie podané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (OSP), ktorý bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákonom č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP).

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. uplatnené v čase podania odvolania (th. č. v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) nie sú naplnené.

20. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozbor, prípadne, aby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, alebo aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd sa preto s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rovnako ako súd prvej inštancie má za to, že v danom prípade boli naplnené všetky predpoklady na úspešnú odporovateľnosť napádaného právneho úkonu v zmysle návrhu žalobcov, čo jednoznačne vyplynulo z výsledkov vykonaného dokazovania, vyhodnotenia dôkazov, so zreteľom na správne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 42a OZ a § 42b OZ s odkazom aj na § 116 OZ, berúc do úvahy aj konkrétne odvolacie námietky žalovanej týkajúce sa skutočnosti prevodu predmetnej nehnuteľnosti patriacej jej matke do jej výlučného vlastníctva práve z dôvodu, aby jej matka zabránila predaju nehnuteľnosti v dražbe za nižšiu cenu, keďže v prípade predaja nehnuteľnosti žalovanej by mohli byť uspokojené nároky žalobcov priznané im právoplatným rozhodnutím súdu nie na základe vykonanej exekúcie, čo potvrdzuje konštatovanie žalobcov, že týmto konaním len malo dôjsť k oddialeniu uspokojenia im priznaného nároku, čím sú uplatnené odvolacie dôvody žalovanej vo veci právne irelevantné, keďže len preukazujú naplnenie zákonných predpokladov v zmysle § 42a OZ a § 42b OZ.

23. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok o zamietnutí žaloby v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 s odkazom na ods. 2 CSP potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom v odvolacom konaní priznal proti plne neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).